

kmetijskih pridelkov, ako bi se napravila kratka zveza z glavnim mestom dežele. Vzhodna železnica bi bila taka zveza. Danes je kmet večinoma na med-trgovce navezan, ki vzamejo za se največji dobitek. Ako bi se ta železnica zgradila, bi se pa lahko kmetijske pridelke naravnost v Celovec spravilo. Tudi vprašanje poslov bi se dalo potem lažje rešiti. Vprašanje te velevažne železnic se je že pred leti pojavilo, a je zopet zaspalo. Zdaj pa se mora to železnico iz nowega zahtevati; od spodaj je treba pritisniti, kajti država gradi železnice na ljudsko zahtevo. (Živahno odobravanje). V predsedstvo shoda so bili izvoljeni gg. A. Grutzhofer, G. Lantschning (sv. Stefan) in Manner (Grebinj). Kot prvi pa je govoril celovški župan dr. pl. Metnitz. V daljšem, velezanimivem govoru je pojasnil pomen in potrebo zahtevane nove vzhodne železnic. Primanjkuje nam prostora, da bi ta govor natanko objavili. Govornik je na koncu izrazil upanje, da bode vlada v kratkem želje prebivalstva v tem oziru dovolila. (Živahno odobravanje). Za župana iz Celovca je govoril vrlji napredni poslanec Döbernig. Tudi on je naglašal gospodarski pomen te železnice. Nova železnica bi bila 60 km. dolga in bi vodila od Celovca čez Velikovec, Grebinj v Mostič (Brückl) in Sv. Paul v labudski dolini. Proga bi komaj 10 milijonov koštala. Potrebovala bi 5 mostov in 3 tuneli (dva po 300 m in eden 600 m dolg). Izračunalo se je pa tudi, da bi država sama imela veliki dobitek od te železnice. Napravila bi namreč letno 400.000 K preostanka, kar je ednako 4% nemu obrestovanju naloženega kapitala. Poslanec Döbernig je končal svoj imenitni govor ob splošnem pritrjevanju z opominom, da naj vsi složno za to železnico nastopijo. Za njim je govoril državni poslanec Nagel, ki se je istotako vedno za to velevažno železnično zavzemal. On in Döbernig sta predložila v državni zbornici predlog za zgradbo te železnic. Mestni zastop velikovški pa je dovolil za preddela 3000 K. Govornik je izjavil, da bode tudi v bodoče z vsemi močmi za to velepotrebno železnično nastopal. Poslanec Wieser je istotako obljubil, da bode z vsemi sredstvi za to železnično nastopal. Nato je govoril tudi benediktinec pater Frankl, ki se poslancu Döbernu v imenu labudske doline zahvalil. Pl. Dietrich pa je predlagal sledoč rezolucijo, ki se je ednoglasno sklenila: — „Danes od tisočev interesentov obiskani železnični zbor v Velikovcu stavi na c. k. železnični ministerij nujno prošnjo, da naj že predloženi pred-projekt za zgradbo vzhodne železnice (zveza Celovca čez Velikovec-Grebinj v Sv. Paul) z ozirom na rentabilnost čimprej preiše in da naj železnički odbor v tem oziru nujno podpira, kajti ta železnica bi bila velikega pomena za Celovec kakor za vzhodno Koroško. Železnični zbor izraža trdno pričakovanje, da bode c. k. železnička uprava detajlni projekt kmalu izdelala in terase še letos obhodila, tako da se prične z zgradbo železnice že v spomladini 1. 1911 in bode ta najkasneje 1. 1912 v prometu“. — Po sprejetju te rezolucije je zaključil predstnik z vznešenimi besedami zborovanje in navdušeno se je več kot 3000 zborovalcev razšlo. Priditeljem shoda kakor naprednim poslancem, ki so tako krepko za to železnično nastopali, gre vsa hvala!

* * *

Grafenauer — kje si? Čisto pohlevno in minimo vprašamo g. orglarja Grafenauerja, zakaj ni pustil svetiti svojo modrost na velikem železniškem shodu v Velikovcu. Gotovo je imel zopet kakšni politični sestank s kranjskimi hujščaki, ki so mu več vredni nego, gospodarski razvitek koroške dežele!

Shod. V Paternionu je imel poslanec dr. Waldner shod, na katerem je podal v zanimivem govoru svoje poročilo. Volilci so vrlemu svojemu zastopniku izrazili zaupanje.

Marjeta v Rožu! Piše se nam: Kakor je Šmir v decembri zadnjega leta poročal, je občina Sele v svoji modrosti izvolila za častne občane gospode: Brejc, Grafenauer, Šusteršič in Lubej. Zavolj te velikanske pameti občine bi nobeden ne govoril glasa, če bi ta volitev bila opravičena in če bi ti izvoljeni modrijane za Sele že kaj koristnega napravili. Te gospode žalostnega spomina pozna vsak človek, kakor slab denar, in „Štajerc“ je že večkrat pisal koliko vred-

nosti imajo. Grafenauer ima velike zasluge, pije vino, je pečenke po farovih in se laže po pravških shodih. Brejc pomaga vsakemu kmetu in računi kot krščanski mož več, kakor je postavno, za Sele dela vse zastonj, denarja ktere dobi od občine so samo dari bogatih Selanov. Dr. Žlindra pa je častno ime znanega poštenjaka Šusteršica. Lubej, jezerski župnik, je bil enkrat v Selah in je ljudi tudi na farški način molzel. Druge zasluge nobeden nima, samo Brejček še more reči, da za selanske modriane rekurze dela, kteri se pa vse zavrejo. Zavolj tega uspešnega dela za občino so se izvolili ti svetniki za častne občane. V resnici jih pa potrebuje Ivan za glasovanje v prvem razredu pri občinskih volitvah, zategadelj niso kaj drugačje kakor „štimpie“. Jaz in še drugi, ki plačamo za Sele letnih davkov okoli 300 K, smo zavolj teh dobrotnikov prišli v drugi razred. Naj Ivan izbriše iz volilnega imenika vse davkoplacevalce in naj dario častni občani, kar potrebuje občina, potem bo pa vsem prav. Potolažite se še malo, čisti Ivan, častne občane še nimate, in v tej zadevi se že ni pisala poslednja beseda.

Borovlje. Kakor smo že pred par tedni porocali, povzdignil je cesar občino zgornje Borovlje k trgu. Obenem je vlada dovolila, da se imenuje novi trg „Borovlje“ (Ferlach).

V Grebinju so imeli 2. t. m. volitve župana. Za župana napredne te občine je bil izvoljen g. Franc Herzog, za 1. občinskega svetnika g. A. Köstinger, za 2. g. Fl. Ellersdorfer, za 3. g. A. Plassnig, za 4. g. A. Manner. Vsi so bili ednoglasno izvoljeni.

Stari veteran. V Grebinju so te dni pokopali l. 1821 v Železni Kaplji rojenega Tomaža Schurta, ki je skoraj 12 let cesarja kot vojak služil. L. 1849 je bil pri cerniranju Komorna navzoč. Lahka mu bodi zemljica!

Cesar je podaril iz lastnega prostovoljnega požarnim brambam v Ledenicah, Sv. Jobu, Cvarcah in Fürnitzu podpore v znesku po 100 kron.

Vlak povozil je v Paternionu 78 letno vžitarico Barbaro Arnold. Bila je takoj mrtva.

Neprevidnost. V Celovcu je snažil visokosolec Franc Graf revolver, ki je bil nabasan. Nakrat poči strel. Fant je bil težko ranjen in so ga pripeljali v bolnišnico.

Cerkveni rop. Na velikonočno nedeljo so vlamili tatovi v dve cerkvi fare Malborget. Ukradli so vrednosti za okroglo 70 kron. Cerkevi sta k sreči proti vlotu zavarovani.

V prepad več metrov globoko je padel v Gmündu neki Holzfeind. Celo noč je moral v mrazu ležati, ker si je nogo zlomil. Šele drugo jutro so ga našli.

Vlomi. Iz sv. Lenarta v labudski dolini se poroča, da se tam vloži zelo množično. Pri trgovcu Rauterju je tat precej denarja ukradel.

Samomor oficirja. V Celovcu se je ustrelil artiljerijski oficir J. R. iz Temesvare baje zaradi nesrečne ljubnosti. Ranil se je težko. Nesrečnež je poizkusil že pred dvema letoma samomor, pa so ga rešili.

Zaradi sleparije v znesku več tisoč kron so zaprli v Beljaku kontoristinko Hansi Hofer

in njenega ljubčeka Walter Priušek. Slepjarja sta se hotela ravno na Ogrsko odpeljati, ko so ju prijeli.

Uzmovič. Neznanec je vломil v nekem hotelu v Celovcu, pa zamanj, kajti posrečilo se mu ničesar ukrasti.

Nesreča. Konj Zmōlniga v Gmündu je padel z vozom vred v neki prepad. Konj je takoj poginil.

Roparski napad. Deklo Antonijo Winklerje v Velikinoči izven Feldkirchna nekdo napadel in od nje denar zahteval. Prestrašena mu je dala 2 K, nakar se je ropar odstranil. Doslej še niso zločinca dobili.

Samomor. S šoštarskim kneipom se je poskusil delavec H. Marko v Celovcu usmrtili. Ra-

terijera dva žgal. Ležal.

Po svetu.

Grozovita burja je divjala 31. marca v Trstu in sploh v celi Istri. Vihar je imel hitrost od 70 do 124 kilometrov v uri. Mnogo parnikov in manjših bark je bilo v veliki nevarnosti. Pri Muggia pa je vrgla burja celo osbeni vlak iz proge. Pri temu je bilo troje oseb ubitih, mnogo pa ranjenih.

V blaznosti. V Mittweidi pri Chemnitzu odrezali delavec Mann z britvo svojima dvema otrokom glavo. Potem je umoril hčerko svoje gospodinje in gospodinje samo. Morilec je nato hišo začgal in se obesil. Ali ljudje so ga pravčasno odrezali. Na mizi je pustil listek z napisom: „Jaz sem življjenja sit“.

Na morju v Falmontu sta trčela dva parnika. Prvi se je takoj potopil; utonilo je 19 oseb. Le ena oseba so zmagli rešiti.

Zaljubljeni otroci. V Kopenhagnu sta imela 13 letni Johan Hauser in ednakostaro Inge Koldstruž ljubavo in razmerje. Bala sta se, da starši tega ne izvedo. Sta sta v klet, se zvezala drug na druga in se ustrelila.

Zenska sodba. V vasi Halboki pri Jassy so se zbrale ženske in napadle kmetico Pasko, ker so jo sumničile, da ima poleg moža še ljubčeve. Teple so jo takolgo, da je bila mrtva.

Telegrami.

Papirnica pogorela.

Medvode (Kranjsko.) Tukajšna fabrika pa pirja družbe Leykam-Josefstal je popolnoma pogorela. Skode je za več kot 2 milijona kron. Več oseb je bilo poškodovanih. Stotero delavščinov je zdaj brez zasluga.

Dunajski župan.

Dunaj. Za naslednika dr. Luegerja bodo bržkone dosedanji podžupan dr. Neumayer izvoljen.

Veliki štrajk.

Berlin. Na Nemškem so pričeli delavci stavbinske stroke štrajkati. Skupno je nehal 320000 oseb z delom. Posledice tega velikanskega boja med delavci in delodajalcu bodo grozovite.

Izbruh Ete.

Catania. Vulkan Etna pričenja vedno hujšati. Ogenj bluvati. Lava se pomika s hitrostjo 10 katerin v uri naprej in uničuje vsa polja.

Nadškof — slepar.

Petersburg. Predstojnika Aleksander-Nevskij, da kloštra, nadškofa Ambrosius so od službe odstreljeni. Pobožni gospod je poneveril dva milijona rublov.

Aretiranje anahista v Berlinu.

13. marca vsakega leta praznujejo socialistični delavci revolucionarji mu spomin l. 1848 v revolucionarju ustreljenih. Tudi letos so pravili, tovari delavci na pokopališču Berlinu. Skupaj je prislo več kot 25000 oseb. Policija je zaplenila jako veliko trakov. Mikro se venci, kateri so imeli prepričanje, da so vedenje napisate. Zlasti se je začutilo plenilo vence, ki so jih ani bližino histi na grobu položili. Ediktorji njenih anarhistov, ki so nosili venca 40 kg, so jih pustili traka vzeti. Zato 10 kg, sa ga — kakor kaže naša slika — podorjali in sodniji oddali. Sevčunjeni

Verhaftung eines Anarchisten auf dem Friedhof des Märzefallenen in Berlin.